

asupra porții, împreună cu toți capiș oștei sălle, începu să adresa plină de mânie următoarele cu-vîntă lui Tudorū:

„Omule nevrednicu de lumina Sôrelui, viața ta și acum și totu-d'a-una a fostu în mâna mea. Află că numai cu unu semnă alu meu, capulă tău se pote rostogoli înaintea mea; tu te-ați arătată trădătoru sfântului prieteșegu, ’ti-ați călcătă strășniculă jurămîntu, tău lepădată de patria ta și ai nesocotită sacrele ei drepturi. Tu te-ați arătată călcătoru de jurämîntu înaintea prea puternicului nostru Dumnezeu. Pônă a nu te ridica ești cu acestu brațu alu meu, ce erai tu? pentru ce tacă! Spune cine erai? unu omu de rându și neînsemnatu între compatrioții tei; unu luptătoru nevrednicu, unu ostașu desnădejduită, dăr' norocosu, care fără avere, fără adăpostu și lipsită de veri-ce mișlocu, ocolleaș incocă, și încolo, umilită și nebăgată în sémă, spre a dobândi vre-uă slujbă mică ca să’ti scoți hrana vieții. Nu este aşa? spune, vorbeșce, ce tacă? Ești te-amu povățuită totu-d'a-una și, în toate împrejurările, te-amu ajutată cu acestu brațu alu meu; te-amu priimită d'intru începută în intimitatea mea, te-amu făcută eteristă pentru binele obștescă, te-amu așediată în capulă atătoru miș de ómeni: într'unu cuvîntă, tu esti și trebuie să te consideră exclusivă creatura mea. Adu-ți aminte de convorbirile nóstre de la Tințăreni, de întîlnirile nóstre nopturne; adu-ți a-